

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094953312.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Se alt, hvad der forsvinder fra den høje himmel ned til os! Se viljens skønne, ranke palmestamme! Hvor gyngede den elastisk i sit overmod og viste svajende sin kraft og svingede i rolig tryghed for de stærke vinde, som vilde styrte den, mens dens knirken var som en hånlig triumf over de frugtesløse angreb — og se! lumsk blev den ødelagt tværs igennem, nær ved roden, nede i mørket, midt i dyndet, hvorfra den var skudt op og med vælde havde banet sig vej til lyset, listig åd forrådnelsens svamp sig ind i den stenhårde stamme og gnov den over, indtil så en farende vind kastede træet omkuld, mens hele skoven undredes, fordi ingen anede det arbejde, som mørket hade skjult. Og kærlighedens blomst, der skød op fra dybet, og som hverken stammer eller blade kunde holde tilbage — hvorfor ældedes den midt i sin skønhed, hvorfor blev den med eet styg og grov? Manglede den gyldent solskin til at gi farve eller varm og stærk luft til at gi styrke? Nej, men ingen kender de safter, som vi sender op gennem dens stilke, de alderdommens, 53hæslighedens, fortærelsens væsker, som vi koger til de rodtrævler, gennem hvilke den stolte blomst indsuger en næring, den ikke selv kender.